

SAFFAT SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Andolsun, sıra sıra dizilenlere,
2. Sınırları koruyanlara,
3. Allah'ın âyetlerini okuyanlara ki,
4. Sizin ilâhınız bir tek Allah'tır.
5. O, hem; göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Hem de; güneş ve yıldızların doğduğu yerlerin Rabbidir.
6. Biz, dünya semasını yıldızlarla süsledik.
7. Semayı, her türlü asi şeytandan koruduk.
- 8-9. Şeytanlar, yüce âlemlerdeki melekleri dinleyemezler, her taraftan taşlanıp kovulurlar. Ahirette ise, onlar için sürekli azap vardır.
10. Kulak hırsızlığı yapıp, bir şeyler dinleyenleri ise, delip geçen yakıcı bir ışın takip eder.
11. Şimdi, Mekke halkına sor: Yaratılış bakımından kendileri mi daha güçlü kuvvetli, yoksa diğer yarattıklarımız mı? Gerçekten Biz, onları yapışkan bir çamurdan yarattık.
12. Habîbim! Belki sen, seni inkâr ettiklerine hayret ediyorsun. Onlar ise, bu hayretinden dolayı alay edip duruyorlar.
13. Kendilerine nasihat edildiğinde, uyarıyı dikkate almıyorlar.
- 14-17. Bir mucize gördüklerinde de, alay ederek: "Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir. Biz ve gelip geçmiş atalarımız, ölüp toprak olduktan ve kemik yığını haline geldikten sonra tekrar mı diriltileceğiz" diyorlar.
18. Habîbim! De ki: "Evet, hem de rezil ve perişan bir durumda diriltileceksiniz."
19. Bunun için, sadece bir ses yeter. Bir de bakarsın, hepsi dirilmiş, etraflarına bakınıyorlar.
20. "Eyvah bize! Bu, bize bahsedilen hesap günü" derler.
21. Melekler de: "Evet evet, bu yalan saydığınız hüküm günüdür" derler.
- 22-24. Yüce Allah, meleklerle şöyle emreder: "O zalim müşrikleri, yoldaşlarını ve Allah'tan başka putlaştırdıkları nesnelere toplayın ve hepsini cehenneme sevk edin. Hem, tutuklayın onları. Çünkü onlar sorguya çekileceklerdir."
25. Melekler kâfirlere: "Size ne oldu ki, dünyada olduğu gibi birbirinize yardım etmiyorsunuz?" derler.
26. Heyhat! O gün onlar, Allah'ın hükmüne teslim olmuşlardır.
27. Birbirlerini suçlayarak, karşılıklı hesap sorarlar.
28. Tabi olanlar, önderlerine: "Siz bize, gerçekçi görünmüştünüz" derler.

29-32. Önderleri ise: “Zaten siz, imân etmiş değildiniz ki! Sizin iradenizi elinizden alacak bir gücümüz de yoktu bizim. Siz, kendiniz azgın bir topluluk olup çıktınız. Ne söylesek boş! Artık, Rabbimizin azap hükmü hakkımızda kesinleşti. Biz, hak ettiğimiz cezayı mutlaka çekeceğiz. Evet, sizi biz kışkırttık. Çünkü biz de azmış durumdaydık” derler.

33. O halde, o gün hepsi azap çekmekte müşterektirler.

34. İşte Biz, suçluları böyle yaparız.

35-36. Çünkü onlar: “Allah’tan başka ilâh yok” denildiğinde, kibirlenip kafa tutarlar ve:

“Deli bir şairin sözüne kanarak, hiç ilâhlarımızı bırakır mıyız, olacak iş mi bu?” derlerdi.

37. Hayır! O, deli değildir. Size gerçeği getiren ve bütün peygamberleri tasdik eden, bir resuldür.

38-39. Siz, yarın ahirette, o acı azabı tadacaksınız. Aslında siz, sadece yaptıklarınızın karşılığını görmüş olacaksınız.

40. Lâkin Allah’ın ihlâsa erdirdiği kulları, yaptıklarının mükâfatını kat kat fazlasıyla alacaklardır.

41-44. Onlar için; bilinen rızıklar, türlü türlü meyveler vardır. Onlar, nimetlerle dolu cennetlerde, karşılıklı koltuklara oturup, ikramlarla ağırlanırlar.

45. Etraflarında, cennet pınarlarından doldurulmuş içecekler dolaştırılır.

46. İçenlere lezzet veren, bembeyaz içecekler sunulur.

47. Öyle içecekler ki, ne baş ağrısı yapar, ne de onunla sarhoş olurlar.

48-49. Yanlarında, bakışlarını kocalarının yüzünden başkasına çevirmeyen, yumuşak bakışlı, güzel gözlü, gün yüzü görmemiş yumurtalar gibi kadınlar olacaktır.

50. O cennet ehli, birbirleriyle sohbet edip, dünyadaki yaşadıklarını anlatırlar.

51-53. İçlerinden biri: Benim dünyada bir arkadaşım vardı. Bana: “Ölüp toprak olduktan, kemik yığını haline geldikten sonra, diriltilip hesaba çekileceğimize inanıyor musun?” diye sorardı.

54-57. O mü’min, cennetteki arkadaşlarına: “Şimdi o inanmayan kişinin ne halde olduğunu size göstereyim mi?” der. Onlar da arzu edince, derhal onu arayıp cehennemnin ortasında bulur. Ona: “Vallahi, nerdeyse beni de düştüğün helâke sürükleyecektin. Rabbimin hidâyet nimeti yetişmeseydi, ben de elim kolum kelepçeli getirilip bu azaba atılacaktım” der.

58-61. Sonra, cennetteki arkadaşlarına dönerek: “Dünyadaki ilk ölümümüzden başka artık bize ölüm yok, öyle değil mi? Biz, azaba uğratılacak da değiliz. Ne güzel, şükürler olsun. İşte kurtuluş ve büyük başarı diye buna derler. Çalışanlar böyle bir başarıyı elde etmek için çalışsınlar” der.

62-65. Allah buyurdu: Şimdi iyi düşünün. Sonuç olarak böyle bir mutluluk mu, yoksa zakkum ağacı mı? Biz, zakkumu zalimler için bir dert ve azap yaptık. O, öyle bir ağaç ki, cehennemnin dibinden çıkar. Tomurcukları şeytanların başları gibidir.

66. İşte o zalimler, bunları yer ve karınlarını bunlarla doldururlar.

67. Zakkum yemeğinin üstüne, bağırsakları parçalayan, irin karışmış kaynar su içerler.

68. Sonunda, dönecekleri yer yine cehennemdir.
- 69-70. Çünkü onlar, atalarını sapıklıkta buldukları halde, körü körüne onların izinden koşuyorlardı.
- 71-72. Habîbim! Andolsun ki, daha önce yaşayan insanların çoğu da yoldan sapmışlardı. Biz de onlara, uyarıp gerçeği gösteren peygamberler göndermiştik.
73. İşte bak ve düşün, o uyarılanların sonu nasıl oldu?
74. Ancak içlerinden, Allah'ın imân ve ihlâsta muvaffak kıldığı kullar, elçileri dinleyip o kötü sonuçtan kurtuldular.
75. Andolsun ki, Nûh Bize dua etmişti de, Biz de onun duasını ne güzel kabul etmiştik!
76. Onu, ailesini ve yanındaki mü'minleri, o müthiş felâketten kurtardık.
77. Biz, yalnız Nûh'un soyunu kalıcı kıldık.
- 78-79. Sonradan gelen nesiller arasında, ona iyi bir şöhret bıraktık. Alemler içinde, Nûh'a selâm olsun.
80. Biz, iyileri böyle mükâfatlandırırız.
81. Çünkü Nûh, Bizim mü'min kullarımızdandı.
82. Sonunda inanmayanları suda boğduk.
83. Şüphesiz, İbrâhim de Nûh'un yolunda olanlardandı.
84. Çünkü O, Rabbine tertemiz bir kalple gelmişti.
- 85-87. Babasına ve halkına: "Nedir bu taptığınız nesnelere? Muhakkak iftira ve yalan için, Allah'tan başka ma'bud mu arıyorsunuz? Siz, Alemlerin Rabbini ne zannediyorsunuz?" dedi.
- 88-89. Bir bayram günü İbrâhim, halkın içinde iken, yıldızlara baktı. "Ben galiba hastayım" dedi.
90. (Hastalığın bulaşma korkusuyla) hemen onun yanından uzaklaştılar.
- 91-92. O da fark ettirmeden putların yanına yaklaştı, onlara sunulmuş yemekleri görünce: "Buyurun, neden yemiyorsunuz? Neyiniz var? Neden konuşmuyorsunuz?" dedi.
93. Sonra, sağ eliyle onları vurmaya başladı.
94. Putperestler koşarak İbrâhim'in yanına geldiler.
95. İbrâhim: "Kendi ellerinizle yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?"
96. Halbuki sizi de, taptıklarınızı da Allah yaratmıştır" dedi.
97. Putperestler: "İbrâhim için bir bina yapın ve hemen onu ateşe atın" dediler.
98. Böylece, ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de tuzaklarını bozup, asıl kendilerini perişan ettik.
99. İbrâhim: "Ben Rabbime gidiyorum. O bana doğru yolu gösterecektir" dedi.
100. Ve "Ey Rabbim! Bana salihlerden olacak bir evlat ver" diyerek dua etti.
101. Biz de kendisine, yumuşak huylu bir oğul olan İsmail'i müjdeledik.
102. Sonra çocuk, onunla yürüyüp gezecek yaşa ulaşınca, babası ona: "Oğulcuğum! Rüyada seni boğazladığımı görüyorum. Bir düşün, ne dersin?" dedi. Oğlu: "Babacığım! Sana emredileni yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın" dedi.

103-105. Her ikisi de, Allah'ın emrine teslim olup, İbrâhim, oğlunu yanı üzerine yatırdı.

Biz de O'na: "İbrâhim! Rüyânın gereğini yerine getirdin. Biz, iyilik yapanları böyle mükâfatlandırırız" dedik.

106. Gerçekten bu, apaçık bir imtihandı.

107. Oğluna bedel, ona büyük bir kurbanlık verdik.

108. Sonra gelenler arasında, ona iyi bir ün bıraktık.

109. "Selâm olsun İbrâhim'e"

110. İşte Biz, iyilik yapanları böyle mükâfatlandırırız.

111. Gerçekten O, bizim tam inanmış has kullarımızdandı.

112. Ona, salihlerden, üstelik peygamber olmak üzere İshak'ı müjdeledik.

113. İbrâhim ve İshak'a feyiz ve bereketler verdik. Her ikisinin soyundan, iyilik yapan da var, nefesine zulmeden de.

114. Andolsun ki Biz, Mûsa ve Harun'a da nübüvvet vererek ihsanda bulunduk.

115. Hem onları, hem de kavimlerini, o büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Onlara yardım ettiğimiz için, üstün gelen onlar oldu.

117. Kendilerine, gerçeği apaçık gösteren Tevrat'ı verdik.

118. Onları, doğru yola ilettik.

119. Sonra gelenler arasında, onlara iyi bir ün bıraktık.

120. "Selâm olsun Mûsa ile Harun'a"

121. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız.

122. Gerçekten onlar, Bizim tam inanmış has kullarımızdandı.

123. İlyas da şüphesiz gönderilmiş peygamberlerdendi.

124-126. Hani o, halkına: "Siz halâ, şirkten ve günahlardan sakınmayacak mısınız?"

Sizin ve gelip geçmiş atalarınızın Rabbi olan Allah'ı, O Yaradan'ı bırakıp halâ Ba'l isimli puta mı tapmaya devam edeceksiniz" dedi.

127. Fakat halkı, onu yalancı saydılar. Bundan ötürü şüphesiz onlar, cehenneme götürüleceklerdir.

128. Ancak, Allah'ın ihlâslı kulları bunun dışındadır.

129. Biz, sonra gelenler arasında ona iyi bir ün bıraktık.

130. "İlyas'a selâm olsun."

131. İşte Biz, iyilik yapanları böyle mükâfatlandırırız.

132. Çünkü o, Bizim inanmış kullarımızdandı.

133. Şüphesiz Lût da, gönderilen peygamberlerdendi.

134-135. Hani Biz, onu ve ailesinin hepsini kurtarmıştık. Yalnız, geride kalanlar arasında yer alan, yaşlı eşi bunun dışındadır.

136. Sonra da ötekileri helâk ettik.

137-138. Siz de, sabah akşam onların diyarlarına uğrarsınız. Halâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

139. Yunus da şüphesiz resullerdendi.

140. Hani o, dolu bir gemiye binip gitti.
141. Gemide olanlarla kura çektiler de, o kaybedenlerden oldu.
142. Yaptığından pişman bir halde iken, kendisini balık yutmuştu.
- 143-144. Eğer o, çok tesbih edenlerden olmasaydı, yeniden diriltileceği güne kadar balığın karnında kalacaktı.
145. Biz onu, ağaçsız, çıplak bir sahile bıraktık. O, bitkin bir halde idi.
146. Gölge olması için üzerine geniş yapraklı bir bitki bitirdik.
147. Onu, yüzbin veya daha fazla kişiye peygamber olarak gönderdik.
148. Sonunda, ona imân ettiler. Biz de onları bir süreye kadar yaşattık.
149. Habîbim! Şimdi onlara sor: Kızlar Rabbinin de, oğullar onların mı?
150. Yoksa Biz melekleri, onların gözü önünde mi dişi yarattık?
- 151-152. Dikkat edin! Onlar iftira ederek “Allah doğurdu” diyorlar. Onlar elbette yalan söylüyorlar.
153. Yoksa Allah, kızları oğullara tercih mi etmiş?
154. Size ne oldu, aklınızı mı kaybettiniz? Nasıl hüküm veriyorsunuz?
155. Hiç düşünmüyor musunuz?
156. Yoksa sizin açık bir deliliniz mi var?
157. Eğer doğru söylüyorsanız getirin delilinizi.
158. Bir de Mekkeli müşrikler, Allah ile melekler arasında hısımlık uydurdular. Gerçekten melekler de, müşriklerin yakalanıp cehenneme götürüleceklerini bilirler.
159. Allah, onların isnat ettikleri noksan sıfatlardan uzak ve yücedir.
160. Lâkin Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları bunun dışındadır. Onlar, cehennemlik değildir.
- 161-163. Ey müşrikler! Ne siz, ne de taptıklarınız, cehenneme girecek olanlardan başkasını, Allah'a karşı azdırıp saptıramazsınız.
164. Melekler derler ki: “Biz melekler topluluğundan her birimizin, belli bir makamı ve yeri vardır.
165. Gerçekten biz, orada sıra sıra saf bağlayanlarız.
166. Allah'ı zikredip, O'nu tenzih edenler biziz.”
- 167-169. O Mekkeli müşrikler, peygamber gelmeden önce: “Eğer daha önceki milletlere verilen kitap gibi bizde de olsaydı, biz de tek Allah'a ibadet eden halis kullarından olurduk” diyorlardı.
170. Fakat Kur'an gelince, Peygamberi ve Kur'an'ı inkâr ettiler. İnkârlarının neticesini yakında bilecekler.
- 171-173. Andolsun ki Biz, peygamber olarak gönderdiğimiz kullarımıza söz verdik: “Onlara yardımımız ulaşacak ve bizim inanan askerlerimiz mutlaka galip gelecektir.”
174. Habîbim! Bir müddet, sen o kâfirlerden yüz çevir.
175. Ve onları gözetle. Onlar da başlarına geleceği göreceklerdir.
176. Yoksa azabımızın çabuklaştırılmasını mı istiyorlar?

- 177.** Fakat o azap, yurtlarına indiği zaman, ikaz edilip de yola gelmeyen o kâfirler, ne kötü bir sabaha çıkmış olurlar!
- 178.** Resûlüm! Yine sen, bir müddet onlardan yüz çevir.
- 179.** Ve onları gözetlemeye devam et. Onlar da başlarına geleni göreceklerdir.
- 180.** İzzet sahibi Rabbin, onların yakıştırdıklarından uzaktır.
- 181.** Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun.
- 182.** Ve Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun.